

Novell aposta per “un acord que permeti la consulta”

Dij, 5/09/2013 per Catalunya Religió

(CR) El bisbe de Solsona **Xavier Novell** dedica la [carta setmanal](#) d'aquest diumenge al procés sobiranista que es viu a Catalunya. El text se sustenta principalment en la doctrina que han [reiterat els bisbes catalans](#) a través d'[Arrels Cristianes de Catalunya](#) i de [Al servei del nostre poble](#) que reconeix a Catalunya com a nació. Però a més, el bisbe de Solsona es mostra partidari d'una consulta pactada amb l'Estat. També el bisbe de Girona [s'ha pronunciat](#) en un sentit semblant.

Novell recorda que [els bisbes catalans sempre](#) han encoratjat “el camí del diàleg i l'entesa” i per això conclou que “essent amplament majoritària la voluntat dels ciutadans de Catalunya de decidir el propi futur, només s'assoliran les ‘solucions justes i estables’ que demanàvem els bisbes, si s'arriba a un acord entre els governs de l'Estat i de la Generalitat que permeti l'esmentada consulta”.

El bisbe de Solsona creu que “l'Església catòlica a Catalunya no viu lluny d'aquest moment històric” i també demana “als fidels de la diòcesi que no restin aliens a aquesta situació històrica”. Però també posa l'accent en “les greus necessitats socials que patim han de preocupar-nos molt més, i, que l'evangelització, que passa per damunt de les estructures polítiques, és la nostra missió principal”. Alhora, convida “als partidaris o contraris a la consulta, a treballar amb esperit pacífic, lluny de qualsevol agressió” i demana que aquest tema no divideixi els fidels “ja que la fe que ens uneix és molt més gran que les respectives idees polítiques”.

D'altra banda, Catalunya Ràdio [afirma que tant Novell](#) com altres bisbes han demanat als rectors que no se sumin al repic de campanes que donarà inici a la Via Catalana de l'11 de setembre. Tot i això, com admet l'Arquebisbat de Tarragona, el més probable és que cada parròquia actui segons el criteri del seu rector i del consell parroquial.

Aquesta hora de la història!

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Carta dominical 7 de setembre de 2013

No hi ha res verament humà que no ressoni en el cor dels deixebles de Crist afirma el començament de la *Gaudium et Spes* del Concili Vaticà II. L'Església a Catalunya ha viscut els esdeveniments culturals, socials i polítics dels darrers decennis, els de la recuperació de l'autogovern, fidel a aquesta doctrina conciliar.

Així, els bisbes de la Tarraconense, l'any 1985, afirmaven en el document "Arrels Cristianes de Catalunya": "donem fe de la realitat nacional de Catalunya" i afegien que "l'existència de la nació catalana exigeix una adequada estructura jurídicopolítica que faci viable l'exercici dels drets" que el magisteri eclesial reconeix a cada nació.

Vint-i-cinc anys més tard, en el document, « Al servei del nostre poble », els bisbes dèiem: "Avui s'han manifestat nous reptes i aspiracions, que afecten la forma política concreta com el poble de Catalunya s'ha d'articular i com es vol relacionar amb els altres pobles germans d'Espanya en el context europeu actual". El darrer any han succeït un conjunt d'esdeveniments que confirmen aquesta afirmació: la multitudinària manifestació de l'onze de setembre; la victòria electoral dels partits polítics partidaris d'una consulta d'autodeterminació; l'anunciada cadena humana a favor de la independència que unirà de nord a sud el país aquest proper dimecres.

És veritat també que hi ha un sector important de la ciutadania que no comparteix aquest projecte i que el Govern d'Espanya sembla que respondrà negativament a la petició formal per a realitzar un referèndum legal sobre aquesta qüestió. L'Església catòlica a Catalunya no viu lluny d'aquest moment històric. La nostra paraula de pastors, expressada en el document "Al servei del nostre poble", és ben vigent: "no ens correspon a nosaltres optar per una determinada proposta a aquests reptes nous, però defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles [...]. I encoratgem el camí del diàleg i l'entesa entre totes les parts interessades a fi d'assolir solucions justes i estables".

Crec que, essent amplament majoritària la voluntat dels ciutadans de Catalunya de decidir el propi futur, només s'assoliran les "solucions justes i estables" que demanàvem els bisbes, si s'arriba a un acord entre els governs de l'Estat i de la Generalitat que permeti l'esmentada consulta.

Demano als fidels de la diòcesi que no restin aliens a aquesta situació històrica. Recordo, però, que les greus necessitats socials que patim han de preocupar-nos molt més, i, que l'evangelització, que passa per damunt de les estructures polítiques, és la nostra missió principal.

Ahora, invito als partidaris o contraris a la consulta, a treballar amb esperit pacífic, lluny de qualsevol agressió. Prego Déu, que aquesta qüestió no divideixi els fidels de la diòcesi ja que la fe que ens uneix és molt més gran que les respectives idees polítiques.